

Det førstnævnte Andragende er saalydende:

„Som bekjendt, er det ved Høiesteretsdom af 26de Juli 1881 blevet konstateret, at Snefastningspligten ei, som tidligere antaget, paahviler Hartkornet som saadant, men kun behoer Hartkorn i den ved Reglement af 20de December 1799 §§ 2 og 5 bestemte Afstand fra Snefastningsstredet, hvorsor vedkommende Ministerium i et Circulære har givet Skovkasserne Ordre til, som Skovvæsenet uvedkommende, fremtidig at afvise Regninger, der maatte fremkomme over udført Snefastningsarbejde paa de offentlige Veie, idet det anser det for afgjort, at der ei paahviler Skovvæsenet nogen Forpligtelse til at deltage i Snefastningen paa de offentlige Veie efter Skovenes Hartkorn.

Da Snefastningspligten paa Grund heraf fremtidig vil blive noget byrdefuld i Kommuner med større Skov- og Beiarealer, og herværende Kommune maa regnes til en af disse, idet Skovarealet udgjør 4,749 Tdr. med 12 $\frac{1}{2}$ Tdr. Skovsklyb af Sognets 18,679 Tdr. Land og Beiene ca. 20 Mile, — tillader herværende Sogneraad sig erbødigst at henstille til det høie Folkething at tage under Overveielse, om der ei skulde kunne findes en anden Faktor istedetfor Skovsklybshartkornet, hvorefter der kan paalægges Statskovvæsenet Snefastningspligt; thi selv om Hartkornet endnu kunde bruges som Rettefnor, vilde det dog ikke afgive nogen retfærdig Norm, saa længe en ny Sklybsætning af Skovene ei har fundet Sted, da der jo findes store Skovarealer, som slet ikke ere sklybsatte. — Billighed synes at maatte tale for, at Skoveieren, d. e. Statskassen, atter kommer til at deltage i Snefastningsbyrden af de offentlige Veie, da den er særlig interesseret i, at disse holdes ryddelige om Vinteren, hvor den største Brændetransport foregaar.“

Det andet Andragende lyder som følger:

„Da der i de senere Aar er faldet Domme, der gaa i den Retning, at de fritagte ubeboet Hartkorn for at yde Snefastningsarbejde, og da Siere af saadant Hartkorn derfor overalt negte at kaste Sne, er Fordelingen af Snefastningsarbejdet efter vor Formening i saa høi Grad forrykket, at vi ikke tage i Betænkning at henvende os til det høie Folkething med Bøn om, at Snefastningslovgivningen maa blive tagen under Overveielse.

Mange Kommuner ville i høi Grad blive bebyrdede med Snefastning, idet de store Skovarealer og andre Dele af store Eiendomme, som gaa ind i andre Kommuner, nu fritages for Snefastningspligt, og deres Andel falder over paa andre Beboere. — Vi finde det ogsaa mærkeligt, at en mangeaarig Praxis i denne Sag er bleven aldeles omstødt, hvorsor vi ogsaa særlig ønske, at den Bestemmelse ved Lov kan blive fastslaaet, at ubeboet Hartkorn ikke er fritaget for Snefastningspligt, men er pligtigt at udrede Snefastningsarbejde i Forhold til Hartkornet paa samme Maade som andre Eiendomme i Kommunerne.

Idet vi have fremsat ovenstaaende korte Antydning af Forholdene, er det vort Haab, at Snefastningslovgivningen i en nær Fremtid maa blive tagen under Overveielse.“

Udvalget foreslaar de to Andragender henviste til Indenrigsministeren.

27. Andragende fra Arbejdsmand N. Andersen i Aarhus om Undersøgelse angaaende en Andrageren og hans Familie overgaaet Retsforfølgning. (Indbragt den 18de Marts 1882 ved Folkethingmanden for Aarhus Amts 3die Valgkreds, Hummeluhr).

Andrageren meddeler, at hans Hustru i 1863 angav for Pastor Holm i Thorsager, at en navngiven Mand havde behandlet deres Pleiebatter Sørenfine Sørensen, dengang 11 Aar gammel, paa en uterlig Maade. Pastor Holm meldte Sagen til den daværende Politimester Scholten i Aarhus (nu i Hillerød), hvilket havde til Følge, at ikke den sigtede Trediemand, men Andrageren, hans Hustru og Pleiebatter bleve arresterede henholdsvis i 11, 30 og 29 Dage. Efter en lang Processførelse og paa Grundlag af Hr. Scholtens Protokolltilførsler, mod hvilke Andragerens Hustru siges forgjæves at have protesteret, blev hun for falsk Klagemaal idømt 30 Dages Fængsel paa Band og Brød; endvidere idømtes hun Sagens Omkostninger med 92 Rbl. Da Andrageren — der var kommen til Aarhus 1857 med 7000 Kr. kontant og et Indbo til c. 1,000 Kr. og derefter havde bygget sig et Hus paa Byens Nørregade, paa hvilket han fik et Laan paa c. 6,000 Kr. — ikke i Diebliffet kunde udrede dette Processelsøb, idet Rets sagen havde sat ham tilbage og paa